

شماره: ۴۴۰/۶۷۰۲۶

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پوست:

بسته

ورون به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۶، ۱۱، ۹۴۵۸ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۶، ۵، ۲

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه بازرگانی بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس که به مجلس
شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۸۶/۵/۳
مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

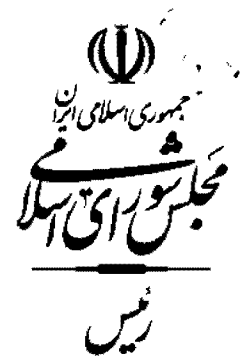

شماره: ۴۴۰/۶۷۰۲۶

تاریخ: ۱۳۸۶/۰۵/۰۴

پوست:

بسته

لایحه موافقتنامه بازرگانی بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس

ماده واحده - موافقتنامه بازرگانی بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس مشتمل بر یک مقدمه، هجده ماده و یک پیوست به شرح ضمیمه تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بازرگانی بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس

مقدمه

جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، با آگاهی از اهمیت ویژه تجارت خارجی و اشکال مختلف همکاری اقتصادی برای توسعه اقتصاد دو کشور، با تأیید این که احترام به اصول دموکراسی و حقوق اساسی بشر به ویژه آن گونه که در اعلامیه جهانی حقوق بشر آمده است، الهام‌بخش سیاستهای داخلی و خارجی دو طرف است و رکن اصلی اهداف این موافقتنامه را تشکیل می‌دهد، با تمایل به ایجاد شرایط مطلوب برای توسعه اساسی و متوازن و تنوع تجارت بین خود و به منظور ترغیب همکاریهای اقتصادی و تجاری در زمینه‌های مورد علاقه دوطرف، با اعلام آمادگی خود برای بررسی امکانات توسعه و تعمیق روابطشان و بسط آن به زمینه‌هایی که تحت پوشش این موافقتنامه نمی‌باشد، با عزم به توسعه روابط تجاری خود برپایه برابری حقوق و تعهدات، عدم تبعیض و منافع دوجانبه، با توجه به وضعیت کنفدراسیون سوئیس به عنوان یکی از اعضای سازمان تجارت جهانی و تصمیم جمهوری اسلامی ایران جهت الحاق به این سازمان در اسرع وقت و متعاقب موارد فوق تصمیم گرفته‌اند این موافقتنامه را منعقد نمایند.

ماده ۱ - هدف

هدف این موافقتنامه ایجاد روشها و چهارچوب حقوقی برای هدایت روابط اقتصادی و بازرگانی دوجانبه بین طرفهای متعاقد می باشد. طرفهای متعاقد در چهارچوب قوانین داخلی و تعهدات بین المللی خود متعهد هستند که تجارت متقابل و نیز اشکال مختلف همکاریهای اقتصادی و بازرگانی را به طور هماهنگ توسعه دهند.

ماده ۲ - دامنه شمول موافقتنامه

مبادلات بازرگانی بین طرفهای متعاقد و قراردادهای منعقد شده بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور در چهارچوب این موافقتنامه و با رعایت قوانین و مقررات جاری و نیز تعهدات بین المللی هریک از طرفهای متعاقد انجام خواهد شد.

ماده ۳ - رفتار ملل کامله الوداد

۱- طرفهای متعاقد رفتار ملل کامله الوداد را درخصوص هزینهها و حقوق گمرکی و سود بازرگانی از هر نوع که بر واردات یا صادرات کالا یا در ارتباط با آن یا انتقال بین المللی پرداختها برای واردات یا صادرات و نیز مالیاتها و سایر هزینههایی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر کالاهای وارداتی وضع شده و در ارتباط با روشهای وضع عوارض مالیاتها و هزینههای مزبور و درخصوص کلیه قواعد و تشریفات تجاری، درمورد یکدیگر به مورد اجراء درخواهند آورد.

۲- بند (۱) فوق نباید به گونه ای تعبیر شود که یک طرف متعاقد را مجبور نماید امتیازاتی را که در موارد زیر اعطاء می کند به طرف متعاقد دیگر ارائه نماید:

- به منظور تسهیل تجارت مرزی.

- با هدف ایجاد اتحادیه گمرکی یا منطقه آزاد تجاری یا در پی ایجاد چنین اتحادیه یا منطقه ای طبق ماده (۲۴) موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (گات) مصوب سال ۱۳۷۳ هجری شمسی مطابق با ۱۹۹۴ میلادی.

- به کشورهای در حال توسعه طبق ترتیبات موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (گات) یا سازمان تجارت جهانی یا سایر ترتیبات بین المللی.

ماده ۴ - عدم تبعیض

هیچ گونه ممنوعیت یا محدودیت کمی از جمله در مورد صدور پروانه برای واردات از قلمرو طرف متعاقد دیگر یا صادرات به آن اعمال نخواهد شد مگر این که واردات محصول مشابه از کشورهای ثالث یا صادرات محصول مشابه به کشورهای ثالث به طور مشابه ممنوع یا محدود شده باشد. طرف متعاقدی که چنین اقداماتی را ارائه می کند، آنها را به روشی که باعث کمترین ضرر به طرف متعاقد دیگر گردد، انجام خواهد داد.

ماده ۵ - رفتار ملی

کالاهایی که از قلمرو یک طرف متعاقد به قلمرو کشور طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات کشور وارد کننده وارد می شود، از رفتاری برخوردار خواهد بود که از رفتار اعمال شده نسبت به کالاهای مشابه با مبدأ آن کشور در رابطه با مالیات داخلی و سایر هزینه های داخلی و کلیه قوانین و مقررات و الزامات اثرگذار بر فروش داخلی، پیشنهاد برای فروش، خرید، حمل و نقل، توزیع یا استفاده نامساعدتر نباشد.

ماده ۶ - پرداختها

پرداختها در رابطه با تجارت کالاها و خدمات بین کشورهای طرفهای متعاقد به ارز قابل تسعیر و طبق قواعد و رویه های بانکداری بین المللی خواهد بود مگر آن که به گونه دیگری بین بانکهای مرکزی طرفهای متعاقد توافق شده باشد.

ماده ۷ - سایر شرایط تجاری

- ۱- کالاها، با نرخ مربوط به بازار بین طرفهای هر معامله داد و ستد خواهد شد. به ویژه شرکتها و مؤسسات دولتی هرگونه خریدهای وارداتی یا فروشهای صادراتی را تنها طبق ملاحظات بازرگانی از جمله قیمت های رقابتی، استانداردهای کیفی بین المللی و قابلیت دسترسی انجام خواهند داد و طبق عرف مرسوم بازرگانی از مؤسسات طرف متعاقد دیگر جهت رقابت برای شرکت در چنین معاملاتی دعوت خواهند کرد.
- ۲- هیچ یک از طرفهای متعاقد، طرفهای هر معامله را ملزم به وارد شدن در معاملات پاپابای یا متقابل ننموده و آنها را در این مورد تشویق نخواهند نمود.

ماده ۸ - شفافیت

طرفهای متعاقد قوانین، تصمیمات قضائی و قواعد اداری خود در ارتباط با فعالیتهای بازرگانی را قابل دسترس نموده و یکدیگر را از تغییرات نامگان (نمانکلاتور) تعرفه‌ای یا آماری و نیز تغییرات قوانین داخلی خود که ممکن است بر اجرای این موافقتنامه اثرگذارد، مطلع خواهند نمود.

ماده ۹ - اختلال در بازار

۱- در صورتی که قرار باشد کالایی به مقدار معتابه یا تحت شرایطی وارد قلمرو یکی از طرفهای متعاقد شود، به گونه‌ای که باعث واردشدن یا تهدید به واردشدن لطمه جدی به تولیدکنندگان داخلی کالاهای مشابه یا کالاهایی که مستقیماً با آن رقابت می‌کند، شود، طرفهای متعاقد با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

۲- مشاوره‌های درخواست شده به موجب بند (۱)، با هدف یافتن راه‌حلهای مورد رضایت دو طرف انجام خواهد شد. این‌گونه مشورتها حداکثر سی روز پس از تاریخ اطلاعیه درخواست طرف متعاقد مربوط انجام خواهد شد مگر این که طرفهای متعاقد به‌گونه دیگری توافق نمایند.

۳- در صورتی که در پی اتخاذ اقدامی به موجب بندهای (۱) و (۲)، توافقی بین طرفهای متعاقد حاصل نشود، طرف متعاقدی که صدمه دیده است، مجاز خواهد بود واردات کالاهای مربوط را تا حد و برای مدت زمانی که برای جلوگیری یا رفع آن صدمه کاملاً لازم باشد محدود نماید. در این صورت و بعد از مشاوره در کارگروه (کمیته) مشترک، طرف متعاقد دیگر مجاز است اقدامات مناسبی را در حیطه شمول این موافقتنامه به عمل آورد.

۴- در انتخاب اقدامات به موجب بند (۳)، طرفهای متعاقد اولویت را به آن دسته از اقداماتی خواهند داد که کمترین ناسازگاری را با کارکرد این موافقتنامه باعث می‌شود.

ماده ۱۰ - مالکیت معنوی

۱- طرفهای متعاقد در قوانین و مقررات خود، طبق کنوانسیونهای بین‌المللی مالکیت معنوی که عضو آن هستند حمایت کافی، مؤثر و غیرتبعیض‌آمیز را از حقوق مالکیت معنوی مربوط به کلیه کالاها و خدماتی که مبادله می‌شود (از جمله و به ویژه حمایت کافی و مؤثر

از حق تألیف - (از جمله برنامه‌های رایانه‌ای و پایگاه‌های اطلاعاتی - و حقوق همسایگی، علائم تجاری کالاها و خدمات، علائم جغرافیایی برای کالا و خدمات، حق اختراع در تمام زمینه‌های فناوری، گونه‌های گیاهی، طرح‌های صنعتی، نقشه‌برداری از حوزه‌های یکپارچه و اطلاعات فاش نشده) پیش بینی خواهند نمود.

طرفهای متعاقد کوشش خواهند کرد قوانین و مقررات داخلی خود را در زمان مقتضی با مفاد کنوانسیون‌های مربوط به مالکیت معنوی هماهنگ سازند.

۲- پروانه‌دهی اجباری حق اختراع (موضوع ماده ۵ کنوانسیون مورخ بیست و نهم اسفندماه ۱۲۶۱ هجری شمسی برابر با بیستم مارس ۱۸۸۳ میلادی پاریس راجع به حمایت از مالکیت صنعتی - سند استکلهم مورخ ۱۳۴۶ هجری شمسی برابر ۱۹۶۷ میلادی) غیرتبعیض آمیز، غیرانحصاری و مشمول جبران خسارت عادلانه با در نظر گرفتن ارزش بازار داخلی برای پروانه حق اختراع و بررسی قضائی خواهد بود. حدود و مدت این پروانه محدود به منظوری خواهد بود که برای آن اعطاء شده است. پروانه‌های اعطائی در زمینه‌های غیرکاری بدین معنا که چنانچه اختراع ثبت شده، نه تولید داخل و نه وارداتی باشد تنها تا حد لازم جهت تأمین بازار داخلی تحت شرایط معقول بازرگانی مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

۳- طرفهای متعاقد کوشش شایسته‌ای را معمول خواهند داشت تا مقررات اجرائی را به موجب قوانین داخلی خود پیش‌بینی کنند که برای حمایت از حقوق مالکیت معنوی در مقابل تخلف به ویژه سرقت و جعل، کافی، مؤثر و غیرتبعیض آمیز باشد. چنین مقرراتی، مجازاتهای مدنی و در صورت اقتضاء مجازاتهای کیفری در مقابل نقض هرگونه حقوق مالکیت معنوی را در بر خواهد داشت. تشریفات قضائی ذی‌ربط (کیفری، مدنی یا اداری) منصفانه و کافی خواهد بود و به‌طور غیرضروری پیچیده و پرهزینه یا دارای محدودیتهای زمانی غیرمعقول یا تأخیرهای تضمین نشده نخواهد بود. تشریفات مزبور به ویژه قرارهای منع، خسارت‌های کافی جهت جبران صدمه وارد آمده به مالک آن حق به گونه‌ای که دادگاه تعیین کرده و نیز اقدامات موقتی از جمله غیرمسموع بودن طرف دیگر، آن گونه که توسط دادگاه تعیین شده است را در بر خواهد گرفت. تصمیمات اجرائی نهایی در موضوعات مالکیت معنوی مشمول بررسی توسط مقام قضائی خواهد بود.

۴- طرفهای متعاقد ضمن تأکید بر تعهدات خود به موجب کنوانسیون پاریس مورخ بیست و نهم اسفند ۱۲۶۱ هجری شمسی مطابق با بیستم مارس ۱۸۸۳ میلادی راجع به مالکیت صنعتی (سند استکهلم ۱۳۴۶ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۷ میلادی) به نحو شایسته‌ای خواهند کوشید تا قوانین و مقررات داخلی خود را با مفاد موافقتنامه‌های چندجانبه و کنوانسیونهای بین‌المللی راجع به مالکیت معنوی از جمله موارد زیر هماهنگ سازند:

(۱) موافقتنامه سازمان تجارت جهانی مورخ بیست و ششم فروردین ۱۳۷۳ هجری شمسی مطابق با پانزدهم آوریل ۱۹۹۴ میلادی راجع به جنبه‌های مربوط به تجارت حقوق مالکیت معنوی.

(۲) کنوانسیون برن مورخ هجدهم شهریور ۱۲۶۵ هجری شمسی مطابق با نهم سپتامبر ۱۸۸۶ میلادی راجع به حمایت از آثار ادبی و هنری (سند پاریس - ۱۳۵۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۱ میلادی).

(۳) کنوانسیون بین‌المللی مورخ چهارم آبان ۱۳۴۰ هجری شمسی مطابق با بیست و ششم اکتبر ۱۹۶۱ میلادی راجع به حمایت از اجراءکنندگان، تولیدکنندگان صفحه گرامافون و سازمانهای صدا و سیما (کنوانسیون رم).

علاوه بر این، طرفهای متعاقد که عضو کنوانسیونهای رم و برن نیستند کوشش خواهند کرد به کنوانسیونهای مزبور ملحق شوند.

۵- در مواردی که دستیابی به حق مالکیت معنوی مشمول حق اعطاء شده یا به ثبت رسیده باشد، طرفهای متعاقد تضمین خواهند نمود که تشریفات اعطاء یا ثبت، دارای کیفیت بالا، غیر تبعیض آمیز و مناسب و عادلانه باشد. این تشریفات به‌طور غیر ضروری پیچیده و پرهزینه یا دارای محدودیت‌های زمانی غیر معقول یا تأخیرهای تضمین نشده نخواهد بود. طرف متعاقدی که عضو دو موافقتنامه زیر نمی‌باشد، تعهد خواهد نمود به آنها ملحق شود.

(۱) موافقتنامه مادرید مورخ بیست و پنجم فروردین ۱۲۷۰ هجری شمسی برابر با چهاردهم آوریل ۱۸۹۱ میلادی در رابطه با ثبت علائم بین‌المللی (سند استکهلم مورخ ۱۳۴۶ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۷ میلادی).

(۲) موافقتنامه لاهه مورخ پانزدهم آبان ۱۳۰۴ هجری شمسی برابر با ششم نوامبر ۱۹۲۵ میلادی در رابطه با سپرده بین‌المللی طرحهای صنعتی (سند ژنو مورخ ۱۳۷۸ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۹ میلادی).

از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، طرفهای متعاقد حمایت مؤثر و کافی از طرحهای صنعتی را به ویژه به وسیله تأمین حداقل یک دوره حمایت ده‌ساله در قوانین داخلی خود تضمین خواهند نمود.

۶- طرفهای متعاقد در زمینه مالکیت معنوی، با اتباع یکدیگر رفتاری را خواهند داشت که از رفتار آنها با اتباع خود، با رعایت معافیت‌های پیش‌بینی شده در کنوانسیون‌های بین‌المللی راجع به مالکیت معنوی که طرفهای متعاقد به آنها ملحق شده‌اند، نامساعدتر نباشد.

۷- طرفهای متعاقد با اتباع یکدیگر رفتاری را خواهند داشت که نامساعدتر از رفتار اعمال‌نشده نسبت به اتباع هر کشور دیگر نباشد. هرگونه مزیت، ترجیح، امتیاز یا مصونیتی که یک طرف متعاقد به اتباع هر کشور دیگری اعطاء کرده‌است بلافاصله و بدون قید و شرط به اتباع طرف متعاقد دیگر اعطاء خواهد شد. هرگونه مزیت، ترجیح، امتیاز یا مصونیت ناشی از موافقتنامه‌های بین‌المللی لازم‌الاجراء مربوط به مالکیت معنوی که یک طرف متعاقد قبل از این موافقتنامه بازگانی اعطاء نموده‌است، از این تعهد معاف خواهد بود مشروط به این که ظرف شش ماه بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه بازگانی اطلاع داده شده‌باشد و تبعیض غیرقابل توجیه یا اختیاری برای اتباع طرف متعاقد دیگر ایجاد ننماید.

۸- از نظر بهبود بیشتر سطح حمایت و اجتناب یا جبران ضررهای تجاری مربوط به حقوق مالکیت معنوی، بررسی و تجدیدنظر به موجب ماده (۱۴) (کمسیون مشترک) می‌تواند مفاد این ماده را شامل شود.

ماده ۱۱ - معافیتها

۱- با رعایت این الزام که اقدامات مزبور به گونه‌ای اعمال نخواهد شد که اضراری جهت تبعیض غیرقابل توجیه یا اختیاری یا محدودیت پوشیده در تجارت بین طرفهای

متعاقد به وجود آید، این موافقتنامه طرفهای متعاقد را از اتخاذ اقدامات تسویحی در موارد زیر منع نخواهد نمود:

- اخلاق عمومی.

- حمایت از زندگی یا سلامتی انسانی، حیوانی یا گیاهی و حفاظت از محیط زیست.

- یا هرگونه اقدامات موضوع ماده (۲۰) موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (گات)

مورخ ۱۳۷۳ هجری شمسی مطابق با ۱۹۹۴ میلادی.

۲- این موافقتنامه حق هریک از طرفهای متعاقد را برای اتخاذ هر اقدام موجهی در

زمینه‌های موضوع ماده (۲۱) موافقتنامه عمومی تعرفه و تجارت (گات) مورخ ۱۳۷۳

هجری شمسی مطابق با ۱۹۹۴ میلادی، محدود نمی‌کند.

ماده ۱۲ - همکاری اقتصادی

۱- طرفهای متعاقد تلاش خود را جهت تشویق و توسعه همکاری اقتصادی در

زمینه‌های مورد علاقه دو طرف به عمل خواهند آورد.

۲- اهداف چنین همکاری اقتصادی عبارتند از:

- تقویت و تنوع مناسبات اقتصادی بین طرفهای متعاقد.

- سهم‌شدن در توسعه اقتصادی خود.

- افتتاح منابع جدید عرضه و بازارهای جدید.

- تشویق همکاری بین کارگزاران اقتصادی از نظر ترغیب سرمایه‌گذاری مشترک،

موافقتنامه‌های مربوط به اعطاء پروانه و سایر اشکال همکاری.

- افزایش تغییرات ساختاری در اقتصادهای خود و ارائه حمایت به ایران در

موضوعات سیاست تجاری از جمله کمک فنی از نظر روند الحاق ایران به سازمان تجارت

جهانی.

- تشویق مشارکت مؤسسات کوچک و متوسط در بازرگانی و همکاری.

- تقویت و تعمیق همکاری در زمینه مالکیت معنوی از جمله از طریق توسعه

الگوهای مناسب برای کمک فنی بین مقامات مربوط طرفهای متعاقد، بدین منظور آنها

تلاشهای خود را با سازمانهای بین‌المللی مربوط هماهنگ خواهند نمود.

ماده ۱۳ - تسهیلات کنسولی

طرفهای متعاقد به منظور بسط روابط تجاری متقابل، توافق نمودند به طور مطلوب تسهیل تشریفات کنسولی را برای تقاضاهای روادید (ویزای) تجاری مربوط توسط مقامات رسمی ذی ربط و تسجیل اسناد تجاری را طبق قوانین و رویه‌ها و قواعد مربوط طرفهای متعاقد مورد بررسی قرار دهند.

ماده ۱۴ - کمیسیون مشترک

طرفهای متعاقد موافقت نمودند که کمیسیون مشترکی مرکب از نمایندگان خود را تشکیل دهند. کمیسیون مشترک به صورت متناوب یا طبق درخواست یکی از طرفهای متعاقد برگزار خواهد گردید.

وظایف کمیسیون مشترک به شرح زیر خواهد بود:

۱- نظارت بر حسن اجرای این موافقتنامه و بررسی مفاد این موافقتنامه طبق درخواست هریک از طرفهای متعاقد.

۲- ارائه راه‌حل‌هایی برای رفع مشکلاتی که ممکن است در جریان این موافقتنامه حادث شود.

۳- بررسی و مطالعه راههای افزایش و تنوع همکاریهای اقتصادی متقابل و ارائه توصیه‌هایی در این رابطه به طرفهای متعاقد.

۴- توسعه و تعمیق روابط برقرار شده از طریق این موافقتنامه و بسط آنها به زمینه‌هایی که بدین وسیله پوشش داده نشده‌اند، نظیر خدمات.

دو هیأت ممکن است نمایندگان بخش خصوصی را طبق دستور کار به اجلاسهای خود دعوت نمایند.

ماده ۱۵ - دسترسی به مراجع قضائی

طرفهای متعاقد موافقت نمودند که اتباع هریک از طرفهای متعاقد در رابطه با دسترسی به مراجع قضائی در قلمرو آنها به موجب قوانین و مقررات مربوط به هریک از طرفهای متعاقد از رفتاری برابر بهره‌مند شوند.

ماده ۱۶ - کمیسیون حل اختلاف

کلیه مسائل و اختلافاتی که ممکن است در رابطه با این موافقتنامه حادث شود برای ارائه راه حل، توسط یکی از طرفهای متعاقد به کمیسیونی مرکب از یک نماینده از هر طرف و یک یا سه شخصیت بین المللی دارای تابعیتی غیر از تابعیت طرفهای متعاقد که با توافق نمایندگان مزبور انتخاب می شوند، ارجاع خواهد شد. کمیسیون مکلف است با توجه به قواعد و مقررات و عرف مربوط، وقایع را بررسی و راه حل مناسبی به طرفهای متعاقد ارائه نماید.

ماده ۱۷ - اجراء سرزمینی

این موافقتنامه، قلمرو شاهزاده نشین لیختن اشتاین را تا زمانی که موافقتنامه دوجانبه مورخ نهم فروردین ۱۳۰۲ هجری شمسی برابر با بیست و نهم مارس ۱۹۲۳ میلادی بین کنفدراسیون سوئیس و شاهزاده نشین لیختن اشتاین لازم الاجراء است، در بر می گیرد.

ماده ۱۸ - مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه از تاریخ آخرین اطلاعیه هریک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که این اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود دربارہ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت پنج سال به مورد اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه برای دوره های یک ساله تمدید خواهد شد، مگر این که یکی از طرفهای متعاقد به طور کتبی شش ماه قبل از خاتمه دوره مربوط عدم تمایل خود را به تمدید این موافقتنامه به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند. پس از خاتمه اعتبار این موافقتنامه، مقررات آن در مورد قراردادهایی که به موجب آن به امضاء رسیده و در حال اجراء می باشد تا حداکثر یک سال بعد از خاتمه این موافقتنامه معتبر خواهد بود مگر این که طرفهای متعاقد به نحو دیگری توافق نمایند.

این موافقتنامه در یک مقدمه، هجده ماده و یک پیوست در برن در تاریخ سوم خرداد ۱۳۸۴ هجری شمسی برابر با بیست و چهارم مه ۲۰۰۵ میلادی در دو نسخه به زبانهای فارسی، فرانسوی و انگلیسی تنظیم شده است که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک قرار خواهد گرفت.

از طرف
کنفدراسیون سوئیس

از طرف
جمهوری اسلامی ایران

پیوست موافقتنامه بازرگانی بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس

طرفهای متعاقد موافقت نمودند که تعهدات جمهوری اسلامی ایران در این موافقتنامه مبنی بر رعایت مفاد اساسی موافقتنامه سازمان تجارت جهانی مورخ بیست و ششم فروردین ۱۳۷۳ هجری شمسی مطابق با پانزدهم آوریل ۱۹۹۴ میلادی راجع به جنبه های مربوط به تجارت حقوق مالکیت معنوی به ویژه در ارتباط با بند (۴) ماده (۱۰) تنها از تاریخ الحاق جمهوری اسلامی ایران به سازمان تجارت جهانی آغاز می شود.

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده، منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و هجده ماده و یک پیوست در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سوم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی